

navnlig det tidligere jydsk-synske Personale, som skal tilkjøbe sig Pensioneret, og de, der hidtil intet Bidrag have ydet til deres Alderdomsforsørgelse, i en nærmere Fremtid ville komme til at tynde paa Pensioners-Udredelsen, men naar henses til, at den sjællandske Pensionerskasse efter ca. 30 Aars Virksomhed er i Stand til at udrede den langt overveiende Del af sine Pensionersudgifter (der i 1887—88 have udgjort ca. 73,000 Kr.) af Interessenternes Bidrag (som have udgjort ca. 69,000 Kr.), saaledes at det af Kassens øvrige Indtægter, navnlig indbundne Renter (ca. 125,000 Kr.) i Forbindelse med Driftens Bidrag (ca. 67,000 Kr.) ifkun har været nødvendigt at bruge en aldeles forvindende Del (ca. 4,000 Kr.) til Udredelse af Pensionerne, og naar det erindres, at der til Udredelse af Pensionerne ifølge Lovforslaget vil kunne gjøres Regning paa Bidrag af samtlige Medlemmer af de to første meget omfattende Pensionersklasser, tør det sikkert antages, at det vil være i alt Fald nogen Tid, inden der bliver Spørgsmaal om en Merudgift for Driften udover det Bidrag, som for Tiden udredes til Pensionering. Men ad Aare vil Udgiften selvfølgelig stige, hvorfor Lovforslaget ogsaa forudsætter, at det til Udredelsen af Pensioneringen vil være at lægge Beslag ikke alene paa Bidragene fra de Ansatte selv, men ogsaa paa et tænkt Bidrag fra Driftens Side, hvorende til 5 pCt. af de Ansattes Lønning.

Som Normal-Tilstand har man da altsaa tænkt sig, at de af de Ansatte selv ydede Bidrag i Forbindelse med Driftens tænkte Bidrag af 5 pCt. af Lønningerne vilde medgaa til Pensioneringen, og under saadanne Normalforhold vilde Beløbet af Driftens 5 pCt.'s Bidrag altsaa udgjøre Driftens Udgift. At bestemme dennes Størrelse som Merudgift i Forhold til et vist Aar lader sig ikke gjøre uden at se paa Sagen under tænkte Forudsætninger. Antages en saadan Normalordning at herfke den 1ste April 1888, vilde Merudgiften altsaa repræsenteres af Driftens 5 pCt.'s Bidrag for et Aar efter Gradrag af, hvad Driften efter de nugældende Regler allerede udreder i Bidrag, dels direkte til Pensionerskassen for Sjælland, dels gennem et Lønningstillæg af 5 pCt. til den jydsk-synske Alderdomsforsørgelse. Anslaaes nu det samlede Beløb af de Lønninger, der efter Lovforslaget vilde give Adgang til Pension, den 1ste April 1888 for et Aar til 6,118,000 Kr. — et Beløb, som dog kun kan anses for tilnærmelsesvis rigtigt, efter som Lønningerne for 6te Lønningsskase kun kalkulatorisk lader sig beregne, dels fordi de som Arbejdsløn delvis indgaa under andre Udgifter i Regnskaberne, dels fordi en Fordeling i Pensioners-Lønningssatser (§ 9 f.) endnu ikke er stet — vilde 5 pCt. Bidraget heraf udgjøre 305,900 Kr. eller 2,61 pCt. af de samlede Driftsudgifter i 1887—88, der have udgjort ca. 11,700,000 Kr., og Merudgiften mod den Udgift, som i 1887—88 er bevirket ved Bidrag direkte til den sjællandske Pensionerskasse og indirekte til den jydsk-synske Alderdomsforsørgelse, og som i Alt har udgjort ca. 171,000 Kr., vilde da udgjøre ca. 134,900 Kr. eller 1,15 pCt. af Driftens Totaludgifter.

Om hvorvidt de Ansattes Bidrag i Forbindelse med det saaledes tænkte 5 pCt.'s Bidrag fra Driftens Side vil være tilstrækkeligt til til enhver Tid at dække Udgifterne ved den foreslaede Pensionersordning, er der ikke anstillet nogen særlig Beregning, idet man har ment i al Almindelighed at kunne bygge paa den fra den sjællandske Pensionerskasse indhentede Erfaring, hvorefter et Bidrag af henholdsvis 10 pCt., 7½ pCt. og 5 pCt. for de forskjellige Pensionersklasser maa antages omtræntlig tilstrækkelig til en forholdsvis Pensionering af de Ansatte, og der har saa meget mindre været Anledning til at anstille saadanne særlige Beregninger, som det ikke har været tilfaldet ved den foreslaede Pensionersordning at tilvejebringe en Institution, der uafhængig af Driften, med absolut Sikkerhed skulde kunne paaregnes at være i Stand til at bære sine Udgifter ved Hjælp af sine Indtægter; thi hvis det var Opgaven, vilde man have foreslaaet Oprettelsen af en egentlig Pensionerskasse, hvilket man af de i Bemærkningerne til Lovforslaget (Spalte 1486 ff.) anførte Grunde netop fandt Betænelighed ved; men man gif, som det fremgaar af Bemærkningerne (Spalte 1496 ff.) ud fra, at det vilde være rigtigt at jikkre de Ansatte passende Alderdomsforsørgelse uden Hensyn til, hvorvidt de Beløb være tilstrækkelige, som hertil paaregnes dels fra de Ansattes, dels fra Driftens Side, hvilke jidte jo end ikke fremtræde som Beløb, der virkelig og faktisk af Driften indbetales og opspares for de Bedkommende eller Pensionersordningen, men kun som Beløb, hvormed der regnes; og at man har havt Øie for Muligheden af, at de Beløb, hvormed der regnes til Pensionersordningen, ikke være tilstrækkelige, fremgaar ogsaa af det i § 11 om Reserverpensionersfondet Foreslaede.